

тѣ пашкули се търсѣли дори въ Софлу — едно отъ най-голѣмитѣ бубарски сръдища въ Тракия. Въ околията годишно се произвеждало: паламудъ — около 1,000,000 кгр., маслини отъ 500,000 до 800,000 кгр. и тютюнъ около 200,000 кгр.

Следъ обѣдъ трѣбваше да напустнемъ Дедеагачъ, вратата на Тракия, трѣбваше да се сбогуваме съ красивитѣ му широки улици, съ приветливитѣ му кѣщи, съ морската му градина, съ дѣдовото дърво, което още продължава самотно да стърчи и чака прокуденитѣ синове на Тракия. Изгрѣе ли обаче луната, полѣхне ли вѣтъръ, листата му зашумяватъ и запѣватъ тѣжни пѣсни. Въ късна доба се стичатъ край него души тѣ на стотици мѣченици, измрѣли за свободата на този нашъ край. Тѣ идватъ тукъ, за да навестятъ родни огнища, да чуятъ майчинъ и бащинъ гласъ, да видятъ синове и дѣщери. Сѣнкитѣ имъ тихо се прегръщатъ въ хладната нощъ, олюлявани отъ морския вѣтъръ, докато слънцето, обагрено отъ тѣхната кръвъ, изплува отъ морето.

Сл. Генчевъ

